

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia

Àlies Gospodin

de **Philipp Löhle**

Traducció d'**Anna Soler Horta**

Direcció: **Moisès Maicas**

Amb: **Mireia Aixalà, Pau Sastre i
Jacob Torres**

Un espectacle de Bohèmia's en coproducció amb la
Sala Beckett i l'Ajuntament de Mataró

Del 6/3/2013 al 31/3/2013

Fitxa artística:

Del 6/3/2013 al 31/3/2013

Àlies Gospodin

Autor: Philipp Löhle

Traducció: Anna Soler Horta

Direcció: Moisès Maicas

Intèrprets:

Gospodin: Jacob Torres

Ella, Anette, Silvia, Mare i Comissari 2: Mireia Aixalà

Ell, Andi, Norbert, Hajo, Karl Engerling,

Home del supermercat i Comissari 1: Pau Sastre

Espai escènic: Anna Tantull i Òscar Merino

Vestuari: Moon Vives

Il·luminació: Daniel Gener

So: Aurélie Raoût (Lilou)

Ajudant de direcció: Albert Massanas

Producció executiva: Cristina Raventós

Agraïments: Míriam Compte

Durada: 90 minuts

Un espectacle de Bohèmia's en coproducció amb Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia i l'Ajuntament de Mataró

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia

Ajuntament de Mataró

Amb el suport de l'Institut Català de les Empreses Culturals

I la col·laboració del Goethe-Institut de Barcelona, Focus i Q-Ars Teatre

L'espectacle *Àlies Gospodin* es paga mitjançant "taquilla inversa": l'espectador decideix el preu després de veure la funció.

Sinopsi:

Mentre en Gospodin tenia la llama al soterrani de casa seva, tot el seu món anava a l'hora. Greenpeace, però, li acaba de confiscar l'animal, i en Gospodin no sap què fer. Ningú no entén el seu problema. Els uns volen redreçar el seu company, que renega dels diners i de les propietats materials; els altres s'aprofiten de la seva bona fe i del que consideren una visió del món extravagant. Però quan, sense voler-ho, a en Gospodin li cau a les mans una bossa plena de diners, no només s'interessen per ell els seus amics, sinó també la policia. Philipp Löhle presenta, a *Àlies Gospodin*, un destí alhora grotesc i tràgic, una llegenda contemporània protagonitzada per un antiheroi obstinat que troba la llibertat que cercava d'una manera si més no particular.

Sobre l'obra:

El correcte en l'incorrecte

Com se suposa que ho hem de fer, això? Amb totes les temptacions que ens envolten. Les ofertes. Les possibilitats. Les persones sense feina van amunt i avall amb el mòbil i la pantalla plana. Les persones amb feina també tenen mòbils i pantalles planes, però els encantaria poder fer una altra cosa algun dia. Potser simplement no fer res.

Els joves surten de la universitat i no saben què fer amb la seva vida. I el que un vol fer probablement no ho pot fer perquè «no m'agafaran». Massa aspirants a un sol lloc de treball. Mai no hi havia hagut tants estudiants que, en acabar la carrera, es passessin la vida fent pràctiques mal pagades. Amb una bona formació, amb una gran motivació, però, d'alguna manera, educats també en la melancolia, caminen feixugament per les ciutats, massa ocupats i cansats per rebel·lar-se, massa desorientats per saber contra què fer-ho.

És quan viatgem a altres països, a Sud-amèrica o, com a cas extrem, a Cuba, que ens adonem del mal que patim nosaltres: la desgana en què vivim immersos i l'angoixa d'haver d'estar constantment disponibles; i tot i això, seguim insatisfets. Perquè sempre acabem mirant-nos el melic. Al cap i a la fi, què ens han ensenyat? Que l'èxit només consisteix a tenir estudis, una carrera professional, un cotxe i molts diners. Algú que simplement sigui feliç no es considera una persona d'èxit, sinó un somiatruites, un gandul que no fa res de profit a la vida.

Una amiga meva va acabar la carrera amb el millor expedient acadèmic que un es pugui imaginar. Després es va agafar mig any sabàtic per anar a treballar a una granja a Portugal, per fer-hi una feina física, potser per sentir el seu propi cos després d'haver utilitzat tant el cervell. La meva amiga no va tornar mai. Es va enamorar i des de llavors treballa a la mateixa granja. Diuen que és feliç. Però la reacció de tothom davant la notícia que preferia portar un tractor en comptes d'una empresa va ser d'indignació, d'horror, d'incomprensió. Probablement també d'enveja per part dels més ximplers. Perquè si nosaltres, els més ximplers, haguéssim tingut el seu expedient acadèmic, no estaríem pas portant un tractor a Portugal, sinó que hauríem triat la carrera professional correcta. Una a la qual ara no podem accedir perquè uns números en un paper afirmen que no estem prou capacitats per fer-ho.

Per desgràcia no és tan simple. Només amb els símbols de l'estatus no n'hi ha prou per ser feliç; més ben dit, n'hauríem d'escollir de nous. No pas cotxes, iots i cases, sinó atacs de riure, nits de festa, dies de fer el ronso i xerrades profundes. Aquests haurien de ser els símbols de l'estatus. Quan veiem algú al matí assegut en un cafè llegint el diari, en lloc d'admirar-lo pensem que és un gandul. Només valen els qui van estressats. Això és el que se'ns exigeix i el que nosaltres exigim als altres. Però, per què? Per què senzillament no hi posem fi d'una vegada per totes?

Philipp Löhle

«En Gospodin té un dogma: vol "agafar el capitalisme pels ous" evitant de caure en les urpes del món laboral i menant una vida agradable i anticapitalista. [...] Aquest propòsit és tan atractiu com impracticable en la vida quotidiana, i Löhle mostra les dues cares de la moneda. [...] En Gospodin du a terme la seva petita revolució, la del que decideix aturar-se i baixar, interpretant el món i transformant-lo al mateix temps. Si més no per a ell. [...]

»Com a dogmàtic conseqüent, en Gospodin seria un pesat insuportable. Però Löhle esquiva aquest perill presentant un personatge que no s'estira els cabells quan s'enrabia, sinó que cau adormit. I com que els seus principis topen contínuament amb la realitat dels fets, en Gospodin esdevé un exemple tragicòmic dels esculls que cal salvar si es vol canviar el món.»

Fragments de l'article d'Andreas Jüttner sobre *Gennant Gospodin* publicat a *Stücke 8*.

«Aquest petit viatge contra els molins de vent del nostre ordre econòmic es transforma en un repte molt difícil. L'intrèpid Gospodin ha d'alliberar-se primer de tot lligam amb les coses —s'ha d'autoimmunitzar contra els plaers del consum—; després rep ofertes de feina sense haver-ho demanat, i al final un amic li deixa una bossa plena de diners que, per més que s'hi escarrassi, no es pot treure del damunt. Perquè una consciència ideològica i contrària al treball puguí suportar aquestes càrregues, cal una disciplina de ferro, i és per això que en Gospodin acaba escrivint les seves consignes a les parets, des d'"Els diners no haurien de ser necessaris" fins a una curiosa variant de la llibertat d'acció individual: "La llibertat és no haver de prendre cap decisió." [...] "L'autèntica llibertat ha de ser no haver de prendre decisions, no perquè els altres decideixin per tu, sinó perquè no hi hagi cap necessitat de decidir res, perquè som simples." No prendre cap decisió és l'expressió de llibertat més gran en un país lliure.

»La manera com el protagonista de la peça posa en pràctica tot això suscita diverses interpretacions: en Gospodin és un enemic innocent del comerç al detall que l'únic que posa en evidència és que la crítica enèrgica del capitalisme està condemnada al fracàs, o és l'alternativa subversiva que combat el sistema amb les seves pròpies armes i pel camí aconsegueix la felicitat?

»Després de molts tombs, *Àlies Gospodin* ateny la ventura i la satisfacció fent realitat el seu somni —a la presó, on la seva llibertat no té límit: ni diners ni decisions; ser i prou. Un nou començament.»

Fragments de l'article de Franz Wille sobre *Gennant Gospodin* publicat a la revista *Theater Heute*, núm. 2 (2008).

L'autor:

Philipp Löhle

(Ravensburg, Baden-Württemberg, Alemanya, 1978)

Crèdits: Fernando Pérez

Després de cursar estudis d'història, de literatura, de teatre i de comunicació audiovisual a Erlangen i a Roma, roda alguns curtmetratges i documentals i col·labora amb la premsa escrita. De seguida, però, es dona a conèixer com a dramaturg, i les seves peces s'estrenen a Alemanya, França i Anglaterra, entre altres països. Ha rebut diversos premis i distincions. L'obra *Àlies Gospodin*, estrenada el 2007 al Schauspielhaus

de Bochum, va ser guardonada amb un premi del Bundesverband der Deutschen Industrie, i el 2008 va rebre una nominació per al Mülheimer Dramatikpreis. Löhle ha estat autor resident del Maxim Gorki Theater, a Berlín, i del Nationaltheater de Mannheim. Actualment és autor resident del Staatstheater de Mainz.

Altres obres d'aquest autor: *Die Kaperer* (2008), *Lilly Link oder Schwere Zeiten für Rev...* (2008), *Die Unsicherheit der Sachlage* (2009), *Morgen ist auch noch ein Tag* (2009), *Die Überflüssigen* (2010), *Das Ding* (2011), *Supernova (wie gold entsteht)* (2011) i *Der Wind macht das Fähnchen* (2012).

El 2008 Philipp Löhle va ser l'autor emergent alemany convidat al taller internacional de l'Obrador d'estiu de la Sala Beckett. Posteriorment, el 2011 va tornar a Barcelona per prendre part en la taula rodona de presentació de l'antologia de teatre català en alemany *Neue Theaterstücke aus Katalonien (Noves obres teatrals de Catalunya)*, publicada per Theater der Zeit.

La traductora:

Anna Soler Horta

Nascuda a Arbúcies (Girona), és llicenciada en Traducció i Interpretació i Màster acadèmica amb un treball sobre la recepció de la narrativa alemanya a Catalunya. Des de 1996 és correctora externa de diverses institucions i editorials, per bé que la seva dedicació principal es la traducció al català d'obres de teatre, de llibres de narrativa i d'assaig i de llibres de literatura infantil i juvenil. Una cinquantena d'aquestes traduccions han estat publicades. Per llengua d'origen, destaquen especialment obres en alemany d'Arthur Schnitzler, Hermann Hesse, W. G. Sebald, Ingeborg Bachmann i Walter Benjamin, i, en el terreny teatral, peces de Botho Strauß, Bertolt Brecht i Thomas Bernhard. De l'anglès ha traduït obres d'Eduard Pont i Samuel Beckett i, tota sola o en col·laboració amb altres traductors, ha traslladat també al català obres de S. An-Ski, Sándor Márai, Fernando Pessoa, Fiodor Dostoievski, Lars Noren i Valere Novarina. Ha rebut diversos ajuts i beques relacionats amb la traducció i la recerca en literatura i pensament contemporanis, i pel novembre de 2012 li va ser concedit el Premi Memorial Walter Benjamin, en la modalitat de creació artística, per un projecte audiovisual basat en el llibre *Els emigrats*, de W. G. Sebald, traduït per ella mateixa al català. El seu coneixement de les arts escèniques li ha permès darrerament d'assumir la dramaturgia de diversos espectacles teatrals, sobretot en col·laboració amb el director de teatre Moisès Maicas.

El director:

Moisès Maicas

Llicenciat en filologia catalana per la Universitat Central de Barcelona. Ha treballat com a ajudant de direcció en nombrosos muntatges de Fabià Puigserver, Lluís Pasqual, Rosa M. Sarda, Josep Muntanyès i Joan Font. Membre fundador i director dels espectacles del Teatre Invisible (1988-1998). Ha dirigit: *El mariner*, de Fernando Pessoa. *Cora i la magrana*, d'Agusti Bartra. *Pierrot Lunaire*, basat en l'obra d'Arnold Schönberg. *El banquer anarquista*, de Fernando Pessoa. *Cròniques de l'ultrason*, de J. V. Foix. *L'Alfa Romeo i Julieta i altres obres*, de

Josep Palau i Fabre. *Mots de ritual per a Electra*, de Josep Palau i Fabre. *Carta als actors*, de Valere Novarina. *El pop o la visió hyrkanesa del món*, de Stanislaw Ignacy Witkiewicz. *El funàmbul*, de Jean Genet. *Quan serà pintada una escena de fons sense fi?*, de Joan Brossa. *Set portes*, de Botho Strauss. *El Dibbuq*, de Xalomon An-Ski. *La fira de l'amor: Poemes, cartes i cançons de Bertolt Brecht*. *Viatge a Califòrnia*, de Toni Cabré. *El gran inquisidor*, de Fiodor Dostoievski. *Iglú*, de Toni Cabré. *El tren de cristall*, d'Agusti Bartra. *Joan Brossa dels ventalls*, dramatúrgia de Gloria Bordons sobre textos de Joan Brossa. *L'acte inconegut*, de Valere Novarina. *Primer amor*, de Samuel Beckett (creació d'Àlex Olle i Miquel Gorritz a partir d'una idea de Moisès Maicas i Pere Arquillué). *Cadira*, d'Edward Bond. *Teoria de catàstrofes*, de Toni Cabré. *Dreamin' & Rappin'*, de Moisès Maicas i Anna Soler Horta, a partir d'*A midsummer night's dream*, de William Shakespeare. *20 de novembre*, de Lars Noren. *Senzillament complicat*, de Thomas Bernhard.

Els actors:

Mireia Aixalà

Llicenciada en art dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona l'any 1997, des d'aleshores ha participat en mes d'una trentena de muntatges teatrals de la mà de directors com Joan Ollé, Carol López, Sergi Belbel, David Plana o Àlex Rigola entre d'altres. També ha col·laborat amb Julio Manrique en diferents muntatges com són: *La forma de les coses*, *Product*, *Llum de guàrdia*, *L'hort dels cirerers* o *Coses*

que dèiem avui. Darrerament ha participat a *Qui té por de Virgínia Woolf* dirigida per Daniel Veronese o *La Senyoreta Júlia* dirigida per Josep Maria Mestres. A la televisió ha participat en nombroses sèries com ara *Kubala Moreno i Manchon*, *La Sagrada Família*, *Infidels*, *Temps de silenci* o *La Rosa ...* i n'ha protagonitzat d'altres com *Lo Cartanyà* o *La memòria dels cargols...* Ha intervingut en diverses tv movies com *Pressumptes Implicats* dirigida per Enric Folch o *L'orquestra de les estrelles* d'Eduard Cortés, entre d'altres. En cinema ha treballat sota la direcció d'Abel Folk i Joan Riedwig a *Xtremis*.

Pau Sastre

Llicenciat en Art Dramàtic per l' Institut del Teatre de Barcelona (2005), segueix la seva formació amb Isabel Úbeda de l'Odin Théâtre, Nicolaj Karpov i Sigmund Molick entre d'altres. Actualment es segueix formant amb Javier Galitó- Cava en Tècnica Meisner.

Ha treballat principalment en teatre on destaquen: *Macbeth* dirigida per Carles Fernández Giua, *Anamnesis* amb direcció de Ferran Dordal, *You are pretty and I'm drunk* amb direcció

de Marília Samper, *Entremès de dos estudiants* dirigida per Ibán Beltran, *Quasi Maine* dirigida per Ramon Garrido, *La torna de la torna* d'Albert Boadella, *A l'Arca a les vuit* dirigida per Marc Hervàs, *Al "nostre gust"* de Roberto G. Alonso o *El paseo de Federico* amb co-direcció de Xavi Martínez i Joan Fullana, entre moltes altres. El seu darrer treball ha estat *Hamlet Machine* de Heiner Müller en el paper de Hamlet. En televisió, feia un dels personatges principals de la sèrie del Canal 33 Golobica TV i també a la sèrie *Malsons SL* emesa a la XTVL. Ha protagonitzat diferents curtmetratges, el darrer d'ells, *Yuri's Omen*, seleccionat al Festival de Sitges de Barcelona.

Jacob Torres

Actor. Format a l'Institut del Teatre i al Col·legi del Teatre.

Ha intervingut entre d'altres espectacles a *L'home dels coixins* de Martin McDonagh i *Sota el til·ler* de Connor McPherson dirigits per Xicu Masó; *Hamlet, el dia dels assassinats* de Bernard-Marie Koltès dirigit per Paco Azorín; *Tornar a casa* de Harold Pinter amb direcció de Ferran Madico; *La gavina* d'Anton Txekhov i *True West* de Sam Shepard dirigit per David Selvas; *El somni d'una nit d'estiu* de

William Shakespeare amb direcció d'Àngel Llàcer; als muntatges dirigits per Àlex Rigola *Titus andrònic*, *Juli Cèsar* i *Santa Joana dels escorxadors*; i sota la direcció de Mario Gas *La reina de bellesa de Leenane* de Martin McDonagh i *Lamare Coratge* de Brecht. També ha treballat amb Calixte Bieito a *Galileo Galilei*; Oriol Broggi a *Luces de bohèmia* de Valle Inclán, *La mort d'Ivan Ilitx* de Tolstoi i *El cercle de guix caucasià* de Brecht. Amb Carme Portaceli als muntatges *Aguantando la vela* i *Fairy* i amb Marta Buchaca a *Litus*.

Ha intervingut al film dirigit per Manel Hueriga: *Salvador*.

I l'hem pogut veure a diversos capitulars de les sèries de televisió: *El cor de la ciutat*, *La memòria dels cargols*, *Ventdelplà*, *Mar de fons*, *Infidels* i *KMM*.

Ajudant de direcció:

Albert Massanas

Llicenciat en Direcció Escènica i Dramatúrgia per l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona i en història de l'Art per la Universitat de Girona. Ha treballat com ajudant de direcció de directors com Moisès Maicas (*Viatge a Califòrnia, El Mariner, El Gran Inquisidor, Iglú, Cadira, Carta als actors*), Llätzer Garcia (*Esquivel*), Marília Samper (*Nowhereville, Submergir-se en l'aigua, Si existeix, encara no ho he trobat*) o Anna Sabaté (*Dues mares, La Història del Zoo*), i d'assistent de direcció de Mario Gas (*Un fràgil equilibri*). Així mateix, ha dirigit espectacles com *Escritos desde el fuego, La nit just abans dels boscos, Pierrot!* (a partir de *Pierrot Lunaire* de A. Schönberg), *Nit de musicals* o *Mil cotxes plens de sang*. En el camp de la interpretació, s'ha format a l'Aula de Teatre de la Universitat de Girona, a Youkali Escola de Teatre Musical (Bcn), el Col·legi del Teatre de Barcelona i l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona.

Escenografia:

Anna Tantull

Nascuda a Barcelona el 1981, l'any 2009 acaba els estudis d'arquitectura a la ESTAB, el curs 2010-2011 realitza els cursos d'escenografia per a l'espectacle i vestuari per a l'espectacle a l'escola Massana amb l'escenògrafa Meritxell Muñoz. Col·labora com a ajudant d'escenografia amb en Carles Cardelús en *El projecte dels bojos* dirigida per en Marc Vilavella a l'Almeria teatre el desembre de 2010, juntament amb en Jordi Palà el setembre de 2011 fan l'escenografia de *Petits Bastards* dirigida per Cristina Raventós al Teatre del Raval, l'abril de 2012 també fan l'escenografia i el vestuari de *20 de novembre* dirigida per Moisès Maicas a la Sala Àtrium (nominació a dos premis Butaca com a millor espectacle de petit format i com a millor actriu per a la Mar Ulldemolins); el juny de 2012 fan l'escenografia d'*Absent* de Fermí Casado dirigida per l'Òscar Molina al Versus teatre el juliol de 2012. Juntament amb l'Òscar Merino fan l'escenografia de *Sacrificis* dirigida per Anna Ponces i Iban Valero estrenada el novembre de 2012 a la Nau Ivanow. Amb Jordi Palà també fan l'escenografia de *Carta als actors* dirigida per en Moisès Maicas estrenada a LaSeca el novembre de 2012 i de *Senzillament complicat* dirigida també per en Moisès Maicas estrenada el gener de 2013 al Círcol Maldà. Per altra banda col·labora com a ajudant d'escenografia amb Meritxell Muñoz a *Boys don't cry* dirigida per la Glòria Balañà i Altimira estrenada a l'Espai Lliure del Teatre Lliure durant el festival grec 2012.

Òscar Merino

Diplomat en Arquitectura Tècnica per l'escola Universitària Politècnica de Catalunya, ha complementat els seus estudis escènics amb el curs d' Escenografia per a l'espectacle de l'escola Massana de Barcelona, el curs d' Il·luminació Teatral a l'escola Eòlia de Barcelona i el curs de Materials Interiors del CAATB. En escenografia teatral ha realitzat l'escenografia de l'opera còmica *La Ventafocs, o el triomf de la bondat* de Pere Cowley (2011), *Circo de hilo y aire* d'Antonella D'Ascenzi i Pasquale Marino (2012), conjuntament amb Anna Tantull realitzen *Sacrificis* d'Iban Valero i Anna Ponces (2012), apunt d'estrenar *La flauta Màgica* de la cia Dei Furbi on treballa colze a colze amb Ramón Ivars (2013) i col·labora puntualment amb les companyies Els pirates teatre i El Fanal.

Com a artista plàstic ha realitzat exposicions de pintura i escultura a diversos locals de Barcelona d'una banda *Espines* a l'Hororiginal, Ferlandina 29 i d'altra banda *Cases de Paper*, a Mailuna, Vallonzella 48.

Com a arquitecte tècnic ha treballat amb reconeguts arquitectes com Ricardo Bofill al Parc Logístic de la Zona Franca, Javier Mariscal a H&M Portal de l'Àngel, Josep Miàs al parc d'atraccions del Tibidabo o Manuel Ruisanchez en la construcció de 46 habitatges a Pareds del Vallés.

Il·luminació:

Daniel Gener

Format al Taller de Tecnologia de l'espectacle, entra a l'ecosistema teatral a la desapareguda sala Artenbrut de Barcelona i posteriorment l'any 2005 entra com a tècnic de sala al Versus Teatre de Barcelona on participa en 80 espectacles i 3 gires, inclosos diferents cicles i festivals, com la Mostra de Teatre de Barcelona, Avantime, La Torna del Grec, T6 del Teatre Nacional de Catalunya, Teatro por la identidad i Projecte Alcover. A partir de 2008 passa a fer-se càrrec de la direcció tècnica, tant del Versus Teatre com del Teatre Gaudí Barcelona, portant a terme 3 gires més, 70 espectacles i la totalitat dels dissenys d'il·luminació, vídeo i so de les produccions de la casa. Durant tot aquest temps a més combina el treball de la sala amb treballs *freelance* de dissenyador de llums treballant entre d'altres amb l'Òscar Molina, Moisès Maicas, Joan Frank Charansonnet, Joan Gallart, Ivan Campillo, Roger Pera, Lluís Elies, Abel Coll, Alain Chipot, Juan Ibañez, Eles Alavedra i l'Ever Blanchet. A principis de l'any 2012 deixa d'estar lligat a cap sala per dedicar-se plenament al disseny de llums tenint com a companyies residents Tacto Teatre, Bohèmia's produccions, Setdacció i col·labora esporàdicament amb diferents companyies barcelonines.

Vestuari:

Moon Vives

L'encarregada de vestir d'ànima els personatges d'aquesta obra *Àlies Gospodin* és la Moon Vives, tècnic superior en Estilisme d'Indumentària, cursa el cicle d'especialització en vestuari escènic a l'Escola Massana impartit per Meritxell Muñoz on acaba d'aprendre a estimar l'art de comunicar emocions a través del teatre i d'explicar la psique dels personatges a través del vestuari. Treballa puntualment al departament de sastreria del Gran Teatre del Liceu i va ser la sastra de *La vampira del Raval*, l'exitós musical d'aquest últim hivern al Teatre del Raval, i ja com a dissenyadora de vestuari amb obres com *Còmics del Temps*, *Truca un inspector*, *Ser o no ser*, el curtmetratge *Absent*, *Conte de Nadal* de Charles Dickens, *Senzillament complicat* amb el director Moisès Maicas amb el que també treballa en *Carta als actors* de Novarina i el vídeo-art *Tricuspis* i *Les angúnies d'un titella* de Brossa.

So:

Aurèlie Raoût

Arribada fa tres anys de París, està especialitzada en disseny de so i post-producció d'àudio. Treballa des de fa mes de deu anys en multimèdia, radio, televisió, videojocs, doblatge i cinema. A Barcelona, ha agafat el gust per el teatre, i ha realitzat el disseny de so d'*El viatge d'en Pelicà*, *La dona que mirava la tele*, *El retrat de Dorian Gray*, *Homenatge a Ricard Salvat*, *Dani y Roberta*, *Un Conte de Nadal*, *el Musical*, *Senzillament complicat*. També ha fet de tècnic en diversos espectacles: *La Vampira del Raval*, *Villon*, *les Balades*, *La Lección...*. Aquest 2013 funda un nou departament a la productora Bohèmia's, generant el projecte Bohèmia's Àudio, amb estudi de so propi.

Producció executiva:

Cristina Raventós

Es forma durant mes de deu anys en les disciplines d'Història de l'Art, Teoria de la literatura i literatura comparada, Direcció i Dramaturgia. Comença a dedicar-se professionalment al teatre quan encara estava a la Universitat, amb *Cel de Nit*, de Susan Yankovich, al Teatre Artenbrut. Ha produït espectacles per diverses companyies, i també els de la productora Bohèmia's que funda el 2007. Alguns títols destacats són: *Ronda de Mort a Sinera*, Espriu/Salvat, *Les amargues llàgrimes de Petra von Kant* original de Fassbinder, *20 de Novembre* de Lars Noren, *Els Missatgers no arriben mai*, de Mesquida/Novell.

Ha dirigit diversos espectacles, l'últim dels quals, *Un Conte de Nadal, el Musical*, a finals de 2012, i fet diverses ajudanties, entre elles *La Lección* de Ionesco i *Dani y Roberta* al Teatro Español de Madrid.

També ha treballat en la producció de diversos llargmetratges, entre ells *El gènere femení*, del cineasta Carlos Benpar.

Productora:

Bohèmia's

Productra formada l'any 2007 dedicada principalment a la producció d'espectacles; El diable enamorat, Cançons per un nou món, Un dijous qualsevol, Homenatge a Ricard Salvat, Villon, les Balades, La dona que mirava la tele, 20 de novembre, Carta als actors, Un Conte de Nadal, el Musical, Senzillament complicat i Àlies Gospodin. Actualment ha ampliat les seves especialitats obrint-se al món de la comunicació cultural, la postproducció d'àudio i la distribució d'espectacles.

Altres activitats:

La qüestió del COM Classe magistral amb Philipp Löhle

l'Obrador
08/03/13
de 17h a 19.30h

Amb traducció consecutiva de l'alemany al català

Aquesta activitat és exclusiva per als alumnes de l'Obrador.

Un cop sabeu QUÈ voleu explicar a la vostra obra –que ja és molt–, encara queda la qüestió de COM ho voleu explicar. Com es condicionen les diverses formes i colors d'una obra? Per què decidim dissenyar una escena tal com la dissenyem finalment? Al llarg d'aquesta sessió comentaré aquests i altres temes amb exemples propis i altres que aportin els participants.

Col·loqui amb l'equip artístic d'Àlies Gospodin

Sala Beckett
08/03/13
En acabar la funció
Entrada gratuïta

El divendres 8 de març, en acabar la funció d'*Àlies Gospodin*, l'autor de la peça, el dramaturg alemany Philipp Löhle, el director del muntatge, Moisès Maicas, i els actors conversaran amb el públic assistent sobre el procés de creació de l'espectacle.

**Sala Beckett/Obrador
Internacional de Dramatúrgia**

Alegre de Dalt 55 bis
08024 Barcelona
www.salabeckett.cat

info@salabeckett.cat
premsa@salabeckett.cat

segueix-nos també a facebook i a Twitter @salabeckett

Espai subvencionat per:

Amb el suport de:

